

Sygn. akt III AUa 651/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie III Wydział Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Ewa Drzymała
Sędziowie:	SSA Maria Szaroma (spr.) SSA Jadwiga Radzikowska
Protokolant:	st.sekr.sądowy Monika Ziarko

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2012 r. w Krakowie

sprawy z wniosku **W. W.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.**

o podleganie ubezpieczeniu społecznemu

na skutek apelacji wnioskodawcy W. W.

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach Wydziału VI Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 10 lutego 2012 r. sygn. akt VI U 1509/11

o d d a l a apelację.

Sygn. akt III AUa 651/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 października 2012 r.

Wyrokiem z dnia 10 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy w Kielcach VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie od decyzji z dnia 21 września 2011 r., którą Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. stwierdził, iż W. W. podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym – emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresach: od 31.12.1998 r. do 07.06.1999 r.; od 13.09.1999 r. do 7.10.1999 r.; od 8.11.1999 r. do 13.02.2000 r.; 2.11.2000 r. do 31.03.2001 r.; od 4.12.2001 r. do 17.01.2002 r.; od 1.10.2002 r. do 10.06.2003 r.; od 22.10.2003 r. do 15.03.2004 r.; od 3.06.2004 r. do 28.02.2009 r. i od 1.09.2009 r. do 30.08.2010 r., z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Sąd Okręgowy ustalił, że W. W. od około 1990 r. do 2010 r. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą. W okresie od 1 lipca 2004 r. do 7 czerwca 2006 r. oraz do marca 2009 r. wnioskodawca zatrudniony był na podstawie umowy zlecenia i umowy o pracę nakładczą z (...) S.A., który to płatnik przekształcił się następnie w Spółkę (...) w C., gdzie

zajmował się działalnością reklamową. Z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej wnioskodawca odprowadzał składki na ubezpieczenia społeczne. Nie odprowadzał ich w okresie, kiedy zatrudnił się w (...) S.A., a następnie (...), gdyż twierdził, że to powyższe Spółki odprowadzały za niego składki. Wnioskodawca oświadczył, że nic nie wiedział o decyzjach wydanych przez organy rentowe: Inspektorat T. oraz Oddział C.. Prawdopodobnie dlatego, iż często przebywał poza granicami kraju u rodziny w W.. Żona, z którą mieszka ma z kolei bardzo ciężko chorą matkę, u której praktycznie cały czas przebywa. Nie upoważniał nikogo do odbioru korespondencji i nie otrzymał powyższych decyzji z organów rentowych.

Wnioskodawca dokonał wykreślenia działalności gospodarczej z ewidencji w dniu 31 sierpnia 2010 r. Sąd Okręgowy przyjął w związku z tym, że wnioskodawca prowadził przez cały czas swoją działalność gospodarczą. Nie zgłaszał bowiem żadnych przerw, czy zawieszenia tej działalności. Sąd I instancji uznał, że organ rentowy prawidłowo podważył zasadność podlegania przez wnioskodawcę ubezpieczeniom z tytułu zatrudnienia na umowę zlecenia oraz umowę o prace nakładczą u płatników (...) S.A., a następnie (...)Sp. z o.o. Prawomocnymi decyzjami z dnia 23 lutego 2011 r. i 28 marca 2011 r. ustalono, że wnioskodawca w okresie od 1 lipca 2004 r. do 28 lutego 2009 r. nie podlegał ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu u tych płatników.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy powołując się na art. 6 ust. 1 pkt 5 oraz art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 nr 205 poz. 1585), stwierdził, że wnioskodawca podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej. Z tego względu Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku złożył wnioskodawca wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie odwołania, tj. uznanie, że w spornych okresach podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy zlecenia zawartej z płatnikiem (...) S.A. oraz z tytułu umów o pracę nakładczą zawartych z płatnikiem (...) sp. z o.o. oraz (...) S.A., ewentualnie uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Skarżący zarzucił naruszenie prawa materialnego tj. art. 83 ust. 1 w zw. z art. 63 i 48b ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez wyłączenie z ubezpieczeń społecznych z tytułu zawartej umowy zlecenia oraz umów o pracę nakładczą, w sytuacji gdy poprzednie decyzje dotyczące okresu od 1 lipca 2004 r. do 28 lutego 2009 r. zostały skutecznie zakwestionowane. Skarżący zarzucił ponadto naruszenie art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c., a także naruszenie prawa procesowego, w szczególności art. 217§1 k.p.c. i art. 245 k.p.c. oraz art. 258§1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. i w zw. z art. 232 k.p.c. poprzez nieprzeprowadzenie prawidłowego postępowania dowodowego oraz art. 233§1 k.p.c. w zw. z art. 328 §2 k.p.c. poprzez nie dokonanie wszechstronnego rozważenia całego materiału dowodowego jak również wadliwe sporządzenie uzasadnienia. Wnioskodawca wskazał, także na błędy w ustaleniach faktycznych, tj. przyjęcie, że nieprzerwanie do dnia 31 sierpnia 2010 r. prowadził działalność gospodarczą, oraz że nie kwestionował decyzji organu rentowego z dnia 23 lutego 2011 r., z dnia 28 marca 2011 r. oraz z dnia 23 lutego 2011 r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia czy organ rentowy zasadnie objął wnioskodawcę obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym –emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresach wskazanych w zaskarżonej decyzji, z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1998 r., nr 137, poz. 887 ze zm.) osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą obowiązkowo podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, natomiast - stosownie do jej art. 11 ust. 3 - osoby te, na swój wniosek, podlegają dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. W myśl art. 13 pkt 4 tejże ustawy, obowiązek ubezpieczeń istnieje od dnia rozpoczęcia wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej do dnia zakończenia jej wykonywania.

Spór w niniejszej sprawie powstał na tle zawarcia przez wnioskodawcę, prowadzącego działalność gospodarczą, umowy zlecenia zawartej z płatnikiem (...) S.A. oraz umów o pracę nakładczą zawartych z płatnikiem (...) sp. z o.o. oraz (...) S.A. W związku z powstaniem kolejnego tytułu do podlegania ubezpieczeniom społecznym wnioskodawca dokonał wyboru tytułu obowiązkowego podlegania ubezpieczeniom społecznym, wskazując umowę o pracę nakładczą i umowę zlecenie, i na tej podstawie został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia wypadkowego.

W okolicznościach niniejszej sprawy orzeczenie Sądu Okręgowego ocenić trzeba jako prawidłowe oraz zgodne z prawem. Orzeczenie to zostało wydane w oparciu o ustalenia faktyczne, które Sąd Apelacyjny w pełni podziela. Jakkolwiek Sąd I instancji błędnie ustalił, że (...) S.A. przekształciła się w Spółkę (...) w C., podczas gdy sytuacja była odwrotna, to jednakże nie wpłynęło to na istotę rozstrzygnięcia. Zawarte w apelacji zarzuty sprowadzające się w istocie do stwierdzenia, że materiał dowodowy w sprawie nie dawał żadnej podstawy, by przyjąć, iż w spornym okresie miałby podlegać ubezpieczeniu społecznemu i wypadkowemu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Zarzuty te, w ocenie Sądu Apelacyjnego w żaden sposób nie znajdują uzasadnienia. Wskazać należy, że organ rentowy decyzjami z dnia 23 lutego 2011 r., z dnia 28 marca 2011 r. oraz z dnia 23 lutego 2011 r. stwierdził, że wnioskodawca w okresie od 1 lipca 2004 r. do 28 lutego 2009 r. nie podlegał ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu z tytułu zawartej umowy zlecenia zawartej z płatnikiem (...) S.A. oraz umów o pracę nakładczą zawartych z płatnikiem (...) sp. z o.o. oraz (...) S.A. Decyzje te nie zostały zaskarżone i są prawomocne. Przesądza to zatem, o bezzasadności złożonego przez wnioskodawcę odwołania. Wnioskodawca na zasadzie art. 6 k.c. w żaden sposób nie wykazał, iż w okresach objętych zaskarżoną decyzją nie prowadził działalności gospodarczej. Trafnie zaznaczył Sąd Okręgowy, że wnioskodawca nie zgłaszał żadnych przerw, ani nie dokonywał zawieszenia tej działalności, co dowodzi, że prowadził ją nieprzerwanie od około 1990 r. Skoro nie nastąpiło wykreślenie działalności gospodarczej z ewidencji, to należy domniemywać, że działalność ta była przez skarżącego prowadzona, tj., że istniał obowiązek zapłaty składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne. Podobny pogląd wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z 11 stycznia 2005 r., I UK 105/04 (OSNP 2005 nr 13, poz. 198), w którym Sąd ten stwierdził, iż "wpis do ewidencji nie tylko "legalizuje" wykonywanie działalności gospodarczej, ale też wyznacza czasowe granice bycia przedsiębiorcą, a wynikają z niego również inne konsekwencje prawne, przewidziane w prawie podatkowym, czy finansowym i w prawie ubezpieczenia społecznego".

Mając na uwadze, że zaskarżone orzeczenie oparte zostało na niewadliwych ustaleniach faktycznych i jest zgodne z prawem, a wywiedziona apelacja nie zawiera usprawiedliwionych zarzutów, Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c.